

RIBA ILDIKÓ

Kék kép

Kihalt utcán
csend somfordál,
léptem koppan,
légy se zsong már.

Éji hidegben
fagyhalál vár,
beborít takaróként
hópiheszárny.

Gyengéd simogatása
pillangó selyme,
szemhéjam rebben:
alatta kék színű kép.

Fehér virágok

Fehérbe öltöző temetőben
színpompa helyett fehér virág
a sírokon: tisztelet-szeretet
emlékekben őrzött édesanyáknak.

Szomorú szívvel ballagok
hosszú sorok, vésett nevek között,
míg hozzád érkezem.
Sok éve foghattam utoljára kezed,

lány melege hideg lett.
Képzületemben őrzöm
pillangórebbenés-érintését,
búcsú-simogatását.

Mint vetített diaképen,
látom a messze távot
fürkésző tekinteted,
életed képeit nem látta más.

Elhaló szavad már nem
nekem szólt, előrement
édesapámat láttad,
mosolyogva várt rád.

Álltam ágyad mellett,
könnyeim közt, árván.

Visszhang

A valóság versenyre kel
álmaim képével.
Kelő nap hajnali fénye
redőny rácsa közt beoson,
vidáman cirógat.

Kezem nyújtom, nem talál.
Már megszoktam,
hogy lépted zaja
múltunk dala csupán.
Elhal a folyosó visszhangján.

Kalyiba

Hold fényében
ernyedte szárnyú varjú
kalyiba ablakán kopog.
Álmos kályhában
vigasztaló láng lobog.

Füstszínű kincse pernye,
hajnalhasadáskor
gyors röptű szél tarol.
Dörömbölve kiszakítja
szüette, korhadt ajtaját.

Szokatlan

Szokatlan szerelem a miénk.
Hetente egyszer szeretsz,
megírod, mennyire.

Hiányzom talán, elhiszem.
Egy hétre újra eltűnsz:
betakarnak a napok.

Mintha nem lennék,
és te se lennél.
De a nap rám süt még.

Porszem

tündöklő napsugarban
redőny rése közt
porszem táncol
magány szendereg
csókodtól csitul
pergő könnyem

beszéd bicsaklik
alszik a szó
hangod szelíden suttog
bőröm borzong
hidegen forró selymét
cirógatja kezéd